

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti utca 35-45.
1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/00167-2/2020	
Érkezett: 2020 MÁRC 25.	
Példány: 3	Kézeltár: 3
Melléklet: db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, Dr. Horváth M. Gábor Ügyvéd /Dr. Horváth M. Gábor Ügyvédi Iroda, székhely: [REDACTED]

[REDACTED],
[REDACTED] Molnár Sándor /lakik: [REDACTED]
[REDACTED] képviseletében a Tisztelt Alkotmánybíróság 2020. február 4. napján kelt és 2020. február 17. napján kézhez vett IV/167-1/2020 számú felhívásában meghatározott 30 /harminc/ napos határidőn belül a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.540/2017/7 számú, a Budapest Környéki Törvényszék 7.Kf.21.700/2017/6 számú ítélete és a Kúria Kfv.37.724/2018/5 számú ítéletével szemben benyújtott alkotmányjogi panaszt az alábbiak szerint egészítem ki, egységes szerkezetbe foglalva a 2020. január 10. napján kelt alkotmányjogi panasszal, mely *kiegészítés dőlt betűvel szedve*.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.540/2017/7 számú, a Budapest Környéki Törvényszék 7.Kf.21.700/2017/6 számú, és Kúria Kfv.II.37.724/2018/5 számú ítéletének az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése és az Alaptörvény 28. cikkébe ütközés okán alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

[REDACTED] eladó, mint föld (termőföld) ingatlan tulajdonos és [REDACTED] szerződéses vevő 2016. május 26. napján föld adásvételi szerződést kötött a [REDACTED] helyrajzi számú szántó művelési ágú ingatlan vonatkozásában, mely ingatlan a mező és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII tv. hatálya alá tartozó ingatlan, így a törvény alapján fennálló elővásárlásra jogosultak felhívása, és a mezőgazdasági szakigazgatási szerv jóváhagyása volt szükséges.

A kérelmező, mint elővásárlásra jogosult 2016. július 29. napján kelt nyilatkozatával bejelentette, hogy gyakorolni kívánja az elővásárlási jogát, mely alapján az eljárásban ügyféli minőséget nyert, s a bírósági peres eljárások során felperesként járt el (jogi érdekelt).

A Pest Megyei Kormányhivatal, mint illetékes mezőgazdasági szakigazgatási szerv a Fftv. szerint kötelezően lefolytatandó hatósági jóváhagyási eljárásban 2017. március 27. napján kelt 570.281-5/2017 számú határozatával az adásvételi szerződést [REDACTED] vevővel hagyta jóvá a [REDACTED] és [REDACTED] közötti adásvételi szerződés alapján.

Kérelmező, mint felperes a mezőgazdasági szakigazgatási szerv fent megjelölt 570.281-5/2017 számú határozatával szemben bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melyben a 2013. évi CXXII tv. 23.§ (3) bekezdésébe és a 2013. évi CCXII tv. 13.§ (3) bekezdésébe ütközés okán helyezze hatályon kívül az alperes mezőgazdasági szakigazgatási szerv határozatát.

Az elsőfokon eljáró Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a kérelmező keresetét a 9.K.27.540/2017/7 számú ítéletével elutasította, mely elsőfokú ítélet ellen a kérelmező fellebbezést nyújtott be, mely fellebbezést a másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék 7.Kf.21.700/2017/6 számú jogerős ítéletével elutasította.

A Budapest Környéki Törvényszék jogerős 7.Kf.21.700/2017/6 számú ítéletével szemben a kérelmező felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriánál, mely felülvizsgálati kérelmet a Kúria 2019. október 16. napján kelt, és kérelmező jogi képviselője által 2019. november 12. napján átvett Kfv.37.724/2018/5 számú ítéletével elutasított.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, tekintettel arra, hogy a Pp. 271.§ (1) bekezdés e) pontja alapján a Kúria döntésével szemben további jogorvoslati lehetőség nincs, egyben Indítványozó nyilatkozik, hogy kúriai eljárás az ügygel kapcsolatban már nincs folyamatban a fentiekre figyelemmel.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Indítványozó nyilatkozik, hogy a Kúria Kfv.II.37.724/2018/5 számú ítéletét Indítványozó jogi képviselője útján 2019. november 12. napján vette át elektronikus úton, mely alapján Indítványozó nyilatkozik az Abtv. 30.§ (1) bekezdésében biztosított 60 /hatvan/ napos határidőn belül kerül benyújtásra az alkotmányjogi panasz, az Abtv. 30.§ (1) bekezdésében biztosított 60 /hatvan/ napos határidő megtartására került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Indítványozó az indítvánnyal támadott ítéletekkel zárult eljárásokban felperes volt, így az azokban hozott döntések jogát, jogos érdekét közvetlenül érintik.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.540/2017/7 számú, a Budapest Környéki Törvényszék 7.Kf.21.700/2017/6 számú, és Kúria Kfv.II.37.724/2018/5 számú döntései okán a Pest Megyei Kormányhivatal, mint mezőgazdasági szakigazgatási szerv 570.281-5/2017 számú határozatával jóvá hagyott föld adásvételi szerződést jóváhagyó döntése hatályában fennmaradt, mely alapján az adásvételi szerződés érvényessé válik, s nem pedig mint jogszabályba ütköző szerződés semmis.

Indítványozó megjegyezni kívánja, hogy az adásvételi szerződés a Pest Megyei Kormányhivatal, mint mezőgazdasági szakigazgatási szerv 570.281-5/2017 számú határozat hiányában, mint nem jóváhagyott szerződés a jogszabály erejénél fogva semmis.

Indítványozó álláspontja azon oknál fogva, hogy az adásvételi szerződés szerinti eladó és vevő között jött létre a tulajdonát ruházás, az Indítványozó, mint elővásárlásra jogosult nem tudott élni elővásárlási jogával, mely alapján az ingatlan megvásárlására nem volt lehetősége, míg a jogszabály sértés okán a Fftv. 23.§ (1) bekezdés a) pontja alapján meg kellett volna tagadnia a Pest Megyei Kormányhivatal, mint mezőgazdasági szakigazgatási szervnek a jóváhagyást a szerződés szerinti vevővel, s jóvá kellett volna hagynia az elővásárlásra jogosult és elővásárlási jogával rendelkező, azt gyakorló indítványozóval.

Indítványozó azon okból látja alkotmányjogi jelentőségűnek a 2013. évi CCXII. a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló törvény 13. § (3) bekezdés helyes értelmezését, mert helytelen értelmezése és arra épülő jogszabályellenes

joggyakorlat esetén az elővásárlási joggal vissza lehet élni, illetve az elővásárlási jogot nem annak rendeltetése szerint lehet gyakorolni, illetve jogalkalmazási bizonytalansághoz vezetne az alábbi példákon keresztül levezetve.

Ha nem egy elővásárlási ranghely kerül megjelölésre, akkor a mezőgazdasági szakigazgatási szerv hogyan tud rangsort felállítani? Erre az indítványozói felvetésre egyetlen egy bíróság (első - másodfok és Kúria) sem adott érdemi adekvát választ.

Az elővásárlási ranghelyek nem „autós kártyák”, hogy többel rendelkezem, s majd „előveszem” az eljárás során azt, amelyik „tromfolja” az esetleges elővásárlásra jelentkezőket. Különösen, úgy nem, hogy az egyes elővásárlási ranghelyek alkalmazhatósága esetén többlet követelménynek kell megfelelnem, s ezen többletkövetelmény (pl: állatszám) igazolása csak majd „szükség” szerint az eljárás során történik meg? De akkor az elővásárlásra jelentkezett is „elővehet” még egy „kedvezőbb” ranghelyet? Hiszen szövegszerűen nincsen az sem tiltva a földtörvényben (lásd Kúria indoklása).

Indítványozó álláspontja szerint attól, hogy a szövegszerű kimondása nem történt meg a jogszabályban annak, hogy csak egyetlen egy ranghelyet lehet megjelölni, attól még a jogszabály többi rendelkezésének zárt logikai egységéből és az eljárási rend jellegéből, valamint azon rendelkezésből, mely egyes számban határozza meg a megjelölhető ranghelyet (tehát grammatikai jogértelmezés alapján is) következik, hogy nem lehetséges több ranghelyet megjelölni az adásvételi szerződésben az adásvételi vevő javára.

Indítványozó megjegyzeni kívánja, hogy a jogszabály szignifikánsan több helyen rangelyről és nem ranghelyekről szól /lásd: 23. §. (1) bekezdés cc) pont, 21. § (5) bekezdés /

Ha több elővásárlási ranghely kerül megjelölésre az adásvételi szerződésben az adásvételi szerződés szerinti vevő által, akkor az elővásárlásra jogosultak a felhívás során honnan tudják, hogy jogosultak-e egyáltalán jelentkezni, vagy érdemes-e egyáltalán jelentkezniük, vagy több ranghelyet jelölhetnek meg az elővásárlási jogosult jelentkezők is, s akkor egy – egy személyt hogyan rangsorol az eljáró hatóság?

Az eljáró hatóság a 2013. évi CCXII. törvény 34. § (1) bekezdése alapján csak a közeli hozzátartozói jogviszony igazolása tekintetében van helye hiánypótlásban, más esetben a jogszabály maga zárja ki, tehát az eljáró hatóság honnan tudja, mely jelentkezőt, mely ranghelyen vegyen figyelembe és az alapján hogyan állítson fel elővásárlási rangsort?

Indítványozó fentiekben látja a törvény előtti egyenlőség, és a tisztességes eljáráshoz való jog, mint alkotmányos alapjog sérelmét.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerint „A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.”

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvény 28. cikk „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumbát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indoklását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

A 2013. évi CCXII tv. 13.§ (3) bekezdése értelmében „Az adás-vételi szerződésben rögzíteni kell azt is, hogy a vevő elővásárlásra jogosult-e. E jogosultság fennállása esetén meg kell jelölni a szerződésben azt is, hogy a jogosultság mely törvényen, és az ott meghatározott sorrend mely ranghelyén áll fenn. A szerződésen alapuló elővásárlási jog esetén ennek tényét kell rögzíteni az adás-vételi szerződésben.”

A fenti jogszabályi rendelkezést a Kúria ítéletében (28-as pont) akként értelmezte, hogy „Ez a jogszabályi rendelkezés nem zárja ki, hogy az elővásárlásra jogosult valamennyi, az Fftv. 18.§-a alá tartozó és rá vonatkozó elővásárlási jogosultságot megjelölje.” Ezen jogértelmezést követte a korábbi első és másodfokú döntés is.

Indítványozó álláspontja szerint a Fétv. fent hivatkozott 13.§ (3) bekezdésének fenti, Kúria általi értelmezése sérti az *Alaptörvény 28. cikkének azon előírását, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezzék.*

Indítványozó álláspontja szerint a Fétv. fent hivatkozott rendelkezése egyértelműen rögzíti, hogy elővásárlási jogosultság „fennállása esetén meg kell jelölni a szerződésben azt is, hogy a jogosultság mely törvényen és az ott meghatározott sorrend mely ranghelyén áll fenn.” A Fétv. rendelkezésében a jogalkotó egyértelműen egyes számot („mely törvényen” „mely ranghelyén”) használ, nem pedig többes számot („törvényeken”, „ranghelyeken”). A jogszabályhely nem tartalmaz olyan további rendelkezést (felhatalmazást), hogy ha több ranghelyen áll fenn az elővásárlási joga, akkor akár több ranghelyet is megjelölhet. A jogszabály tehát kifejezetten egy elővásárlási ranghely megjelölését kívánja meg, egy ranghely megjelölését követeli meg az adásvételi szerződésben. Azonos személy esetében az elővásárlási ranghelyek „versengését” a jogszabály nem ismeri, a jogszabály egyetlen egy rendelkezése sem említi, hogy az adásvételi szerződés szerinti vevő több rangsor megjelölésével járhat el.

Természetesen indítványozó nem vitatja, hogy adott esetben az adásvételi szerződés szerinti vevőnek adott esetben több a Fftv. 18.§-a szerinti elővásárlási ranghely is fennállhat, azonban az elővásárlásra jogosultnak már az adásvételi szerződés megkötése során választania kell, hogy az elővásárlási jogát mely ranghelyre alapítja, illetve mely ranghelyen kívánja gyakorolni, s ezen egyetlen ranghelyet jogosult megjelölni.

Indítványozó rá kíván mutatni, hogy több szempontból is jelentősége van a Fétv. 13.§ (3) bekezdésének, különösen annak relációjában, hogy az elővásárlási ranghelyként kizárólag egy ranghelyet lehet megjelölni, és amennyiben elfogadnánk a Kúria jogértelmezését, azaz, hogy több ranghelyet is meg lehet jelölni, úgy azért sértené a *törvény előtti egyenlőség, és a tisztességes eljáráshoz való alapjogot*, mert ebben az esetben lehetőség lenne arra, hogy a vevő az adásvételi szerződésben több ranghelyet is megjelöljön oly módon, hogy adott esetben az azt alátámasztó okiratokat nem nyújtja be (pl.: állattartó, vagy ökológiai gazdálkodó), elriasztva ezzel más elővásárlásra jogosultakat, hiszen azok azt látják, hogy a vevő őket rangsorban megelőzi, majd azt követően, hogy más elővásárlásra jogosult nem jelentkezett az adásvételi szerződés szerinti vevő a megjelölt elővásárlási jogosultságok közül kedvezőbb ranghelyet, ámde adott esetben többlet követelményt támasztó ranghellyel élni nem kíván, de mivel a szerződésben több ranghely is megjelölésre került, így egy kedvezőtlenebb ranghelyen megállapításra kerülhet az elővásárlási joga, úgy, hogy adott esetben olyan személy, aki az –utóbb - igénybe nem vett, ámde a szerződésben feltüntetett elővásárlási ranghely megjelölése okán elővásárlási jog gyakorlásáról szóló nyilatkozatot nem tett, holott elővásárlási joga megelőzte volna a vevőnek a ténylegesen igénybe vett elővásárlási jogát. Míg a vevő adott esetben – pl.: ökológiai gazdálkodás megjelölése – kötelezettség vállalástól szabadul. Az eljáró hatóságoknak és bíróságoknak a jogalkalmazás során az alkalmazandó jogszabályokat, hogy biztosítsa a törvény előtti egyenlőség követelményének az érvényesülését, márpedig ezen követelmény az Indítványozó álláspontja szerint nyilvánvalóan nem teljesül, amennyiben valamely félnek ugyanazon jog (elővásárlási jog) a jogalkalmazó kedvezőbb pozíciót (több ranghely megjelölésnek a lehetőségét) biztosít.

A T/7979 számú törvényjavaslat indoklása szerint „A Javaslat szerinti elővásárlási jogok egyebekben kifejezésre juttatják, hogy ez a jogosultság is elsősorban a tényleges mezőgazdasági tevékenység folytatásához kötődik. Az elővásárlásra jogosult földműveseket a Javaslat főbb csoportokba rendezve (rangsor), azon belül az egyes földművesek egymásutániságát (ranghelyét) az általuk végzett mezőgazdasági tevékenység birtokpolitikai

szempontú értékelése, a birtok-összevonási cél megvalósíthatósága, a vevő személyét érintő, továbbá egyéb szempontok alapján a következő elsőbbségek szerint állapítja meg.”

Tehát maga a törvény javaslat indoklása is arról beszél, hogy az elővásárlásra jogosultakat rangsorolni kell, majd a rangsoron belül az egyes elővásárlási jogosultak ranghelyét is meg kell állapítani. Indítványozó álláspontja szerint a törvényjavaslat indoklása is azt támasztja alá, hogy az eljáró bíróságoknak azon jogértelmezése, hogy a Fftv. alapján lehetőség lenne több elővásárlási ranghelyet is megjelölni az elővásárlási jogot gyakorlónak, az Alaptörvény 28. cikkébe ütközik, mivel ebben az esetben nem lehetne egyértelműen megállapítani, hogy valaki mely ranghelyen kívánja elővásárlási jogát gyakorolni, márpedig a törvényjavaslat indoklása (mint jogalkotói jogértelmezés) is arról szól, hogy a törvény célja, hogy az elővásárlásra jogosultakat több csoportba rendezze, ez pedig nyilvánvalóan csak abban az esetben valósulhat meg, csak abban az esetben rendezhetők az elővásárlásra jogosultak egyértelműen csoportokba, amennyiben az elővásárlási jogát gyakorolni kívánó személy csak egy darab ranghelyet jelöl meg az elővásárlási jog gyakorlásáról szóló nyilatkozatában.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellen emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvény 28. cikke előírja az eljáró bíróságoknak, hogy a jogszabályok rendelkezéseit az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezniük.

Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerint „a törvény előtt mindenki egyenlő”. Indítványozó álláspontja szerint a törvény előtti egyenlőség követelményével sem fér össze a Fftv. és a Fétv. rendelkezéseinek azon értelmezése, hogy az elővásárlásra jogosult akár több elővásárlási ranghelyet is jogosult megjelölni. Ellentétes ez a törvény előtti egyenlőséggel azért is, mert amennyiben több ranghelyet jelöl meg az elővásárlásra jogosult, úgy az eljáró hatóság mi alapján dönti el, hogy mely ranghelyen állapítja meg az elővásárlási jog gyakorlását, mi alapján dönti el, hogy olyan ranghelyet állapít-e meg, amellyel esetlegesen többlet kötelezettség is jár (pl. ökológiai gazdálkodás), illetve az elővásárlási jogot gyakorló személy esetében mi alapján kerül kizárásra, hogy több ranghelyet is megjelöljön az elővásárlási jog gyakorlásáról szóló nyilatkozatban.

Indítványozó álláspontja szerint, amennyiben az eljáró bíróság a jogszabályok értelmezése során az Alaptörvény 28. cikkében meghatározott kötelezettségét megszegi, és ennek eredményeként olyan értelmezésre jut, mely kifejezetten ellentétes a jogszabály rendelkezésével, úgy azzal megsérti egyben az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által biztosított tisztességes eljáráshoz való jogot is.

Indítványozó álláspontja szerint a jelen alkotmányjogi panasszal támadott esetben az Indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése által biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogának a sérelme valósult meg az által, hogy az eljáró bíróságok a Fftv. vonatkozó rendelkezéseit – figyelmen kívül hagyva az Alaptörvény 28. cikkében foglalt előírásokat – kifejezetten az azokban foglalt előírásokkal ellentétesen alkalmazták, mint ahogyan azt az indítványozó fent részletesen bemutatta.

Indítványozó fenti álláspontjának alátámasztásaként hivatkozni kíván a 23/2018 AB határozat 26-os pontjába foglaltakra, mely szerint „Az Alaptörvény 28. cikke és a XXVIII. cikk (1) bekezdése természetes fogalmi egységet alkotnak. A jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezi a tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek.”

A 20/2017 számú határozat 23-as pontjában az Alkotmánybíróság rögzítette, hogy „A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.”

A fent hivatkozott 23/2018 AB határozat indoklásának 28-as pontjában kifejti, hogy „a contra legem jogalkalmazásnak egyben alkotmányellenesnek, azaz Alaptörvény ellenesnek kell lennie (contra constitutionem)”, mely alkotmányellenesség megvalósul abban az esetben, amennyiben az eljáró bíróság „az alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályokat kifejezetten figyelmen kívül hagyta”. Indítványozó álláspontja szerint a fent részletesen kifejtett okokból kifolyólag az Indítványozó által támadott döntésekben megvalósul a fent hivatkozott AB határozatban lefektetett követelmény, hiszen, amennyiben az eljáró bíróságok az Alaptörvény 28. cikkében meghatározott előírásokat alkalmazták volna a Fftv. vonatkozó rendelkezéseinek értelmezésekor, úgy

nem juthattak volna a törvénnyel ellentétes eredményre, ily módon megvalósul az alaptörvény ellenes jogértelmezés is.

Indítványozó álláspontja szerint szintén az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését, az Alaptörvény 28. cikkét sérti a 2013. évi CXXII tv. 23.§ (3) bekezdésének a Kúria ítéletében leírt értelmezése.

A Kúria ítéletében foglaltak (27)-es pont: „a Kúria megállapította, hogy a felperes tévesen hivatkozott az Fftv. 23.§ (3) bekezdése és egyéb felhatalmazó jogszabályi rendelkezés hiányában az elővásárlásra jogosultak sorrendje, rangsora csak az előzetes vizsgálat során állapítható meg.””Hangsúlyozza a Kúria, hogy a másodfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy az előzetes vizsgálat során megállapított ranghely utóbbi módosítását semmilyen jogszabályi rendelkezés nem zárja ki, ezzel ellentétes felperesi állásponttal szemben tehát nem annak van jelentősége, hogy van-e erre külön felhatalmazó jogszabály, hanem annak, hogy van-e ezt kizáró jogszabályi rendelkezés.”

Indítványozó álláspontja szerint a Kúria ítéletében rögzített fenti álláspontja kifejezetten ellentétes a Fftv. 23.§ (3) bekezdésével.

Az Fftv. 23.§ (3) bekezdése szerint „Ha az (1) és a (2) bekezdésben meghatározott előzetes vizsgálat eredményeként a mezőgazdasági igazgatási szerv nem tagadja meg az adás-vételi szerződés jóváhagyását, és több elővásárlásra jogosult nyújtott be elfogadó jognyilatkozatot, a mezőgazdasági igazgatási szerv - a (4) bekezdésben meghatározott eset kivételével - az elővásárlásra jogosultakat és az adás-vételi szerződés szerinti vevőt a törvény által meghatározott sorrend alapján rangsorolja, és arról jegyzéket készít.”

Az Fftv. fent hivatkozott 23.§ (3) bekezdése kifejezetten meghatározza, hogy a mezőgazdasági szakigazgatási szerv az eljárás mely szakaszában köteles felállítani az elővásárlásra jogosultak rangsorát, a törvény pedig egyértelműen úgy rendelkezik, hogy a rangsort az előzetes jóváhagyási eljárás során kell felállítania. Indítványozó álláspontja szerint jelen esetben ellentétben a Kúria ítéletében foglaltakkal, nem helytálló jogszabály értelmezés az, hogy mivel a törvény máshol nem tartalmaz erre vonatkozó tiltó rendelkezést, így a mezőgazdasági szakigazgatási szerv a felállított rangsort az eljárás későbbi szakaszában is jogosult módosítani, mégpedig nyilvánvalóan az egyes érintettek további nyilatkozatai alapján, ahogyan jelen esetben is történt.

Indítványozó álláspontja szerint, amennyiben a jogalkotónak az lett volna a szándéka, hogy a mezőgazdasági szakigazgatási szerv a felállított rangsort utóbb is megváltoztathassa, tehát az elővásárlásra jogosultakat tovább „versenyeztesse”, úgy abban az esetben, éppen úgy, mint megtagadás esetében, ahol a Fftv. 27.§ (2) bekezdésében külön is rögzítésre került, hogy az előzetes vizsgálatot követően az eljárás ezen szakaszában is meg kell vizsgálni, hogy az elutasítás okai fennállnak-e, az elővásárlásra jogosultak rangsorolása vonatkozásában is rögzített volna ilyen rendelkezést, hiszen a Kúria jogértelmezését alapul véve a 27.§ (2) bekezdésben foglalt rendelkezések sem szükségesek, hiszen a tényállás tisztázási kötelezettsége alapján a szakigazgatási szerv ez alapján is elutasíthatta volna a jóváhagyást, ha annak alapjául szolgáló körülményt észlel.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Indítványozó nyilatkozik, hogy ilyen irányú indítványt nem terjesztett elő.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Indítványozó és indítványozó jogi képviselője is hozzájárulását adja kifejezetten, hogy személyes adatai közzétételre kerüljenek

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

- Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.540/2017/7 sz. ítélete

- Budapest Környéki Törvényszék 7. Kf.21.700/2017/6 számú ítélete

- Kúria Kftv.II.37.724/2018/5 számú ítélete

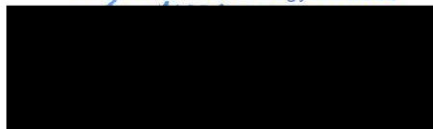
- Pest Megyei Kormányhivatal, mint mezőgazdasági szakigazgatási szerv 570.281-5/2017 számú határozata

 közötti adásvételi szerződés

A mellékletek a 2020. január 10. napján benyújtott alkotmányjogi panaszhoz benyújtásra kerültek.

Kelt: Budapest, 2020. március 18.

Dr. Horváth M. Gábor Ügyvéd
Dr. Horváth M. Gábor Ügyvéd Iroda

Molnár Sándor – indítványozó
jogi képvis.: Dr. Horváth M. Gábor Ügyvédi Iroda
képv.: Dr. Horváth M. Gábor Ügyvéd önállóan

